

[Leonhard Hansen.]

og derfor giver mit Parti Tilslutning til det, saaledes som vi har gjort det i de to foregaaende Samlinger. Lovforslaget blev ved Behandlingerne i disse to Samlinger meget grundigt debatteret, og der er maske ingen Grund til atter her i Dag at komme dybt ind paa det; men jeg finder Anledning til at beklage, at det ikke lykkedes ved Udvalgsbehandlingerne de foregaaende Aar at opnaa nogen som helst Tilslutning til Lovforslaget fra de ærede Repræsentanter for Venstre og Det konservative Folkeparti.

Man har villet gøre dette Lovforslag ganske betydningsløst. Man har henvist til Arbejdsgivernes Oplysning om, at det for de Folk, der er beskæftiget hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, kun vil omfatte ca. 2 pCt. af det samlede Timetal. Men selv om saa var, selv om det kun drejede sig om disse 2 pCt., har Samfundet saa ikke Pligt over for hver eneste af sine Medlemmer, har Samfundet ikke Pligt til at gøre, hvad der staar i dets Magt, for at skaffe Arbejde til enhver arbejdsløs i vort Land? Den arbejdsløse føler sig, og jeg synes med fuldkommen Ret, snydt, naar hans fuldt beskæftigede Kammerater ogsaa skal udføre det Arbejde, som falder uden for den normale Arbejdstid. Arbejdsgiverforeningen er jo selv klar over, at de omtalte 2 pCt. vilde stige adskilligt, dersom Lovforslaget indeholdt et Forbud mod alt Overarbejde. Men det gør det jo ikke. Alle Parter er for saa vidt enige om, at helt afskaffe Overarbejde, det kan man ikke, der vil altid være Tilfælde, hvor indtrufne Omstændigheder nødvendiggør, at der arbejdes over, dels af Hensyn til Driften, dels ogsaa af Hensyn til andre i Virksomheden beskæftigede. Men derfra og til at praktisere Overarbejde, saaledes som det praktiseres adskillige Steder i vort Land, er der et stort Spring, og det er paa dette, at Lovforslaget skulde ændre.

Arbejdsgiverne beklager sig jo stadig over den illoyale Konkurrence, der paaføres dem fra forskellig Side. Er en af Aarsagerne til denne illoyale Konkurrence ikke den lange Arbejdstid, som uorganiserede Arbejdsgivere — og Arbejdere ogsaa for øvrigt — praktiserer rundt omkring? Jeg tænker i dette Tilfælde specielt paa Haandværkerne ude omkring paa Landet. Paa dette Omraade i alt Fald, kommer Lovforslaget Arbejdsgiverne overmaade til Hjælp, idet Lovforslaget udtrykkelig paabyder, at uorganiserede, saavel Arbejdere som Arbejdsgivere, skal indordne sig under de

Bestemmelser, som er overenskomstmæssigt truffet mellem Organisationerne.

Jeg ved, at der i Øjeblikket mellem de forskellige Organisationer føres Forhandlinger vedrørende faste Overarbejdsregler, men Arbejdsgiverne har paa dette som paa saa mange andre Omraader vist en stejl og uforstaaelig Holdning, idet deres Krav om Overarbejdstimetallet i Virkeligheden kun betyder en Regulering af Overarbejdet og ikke er Indskrænkning af det, saaledes som Hensigten har været fra Arbejdernes Side, hvorved der jo vilde skabes Raaderum for at beskæftige flere Arbejdere end i Øjeblikket.

Arbejdsgiverne har ved Forhandlingerne, som de altid har gjort og gør nu, paaberaabt sig deres hellige Ret til i Henhold til September-Forliget at lede og fordele Arbejdet og vil ikke se det berettigede og formaastjenlige i de Krav, der stilles fra Arbejdernes Side. Arbejdsgiverne har selv Gang paa Gang tvunget af Omstændighederne maattet ændre deres Standpunkt. Paa de forskellige Omraader, hvor Arbejdere har sat ind, har man fra Arbejdsgivernes Side Tid efter anden maattet bøje sig for berettigede Krav, og saadan maa det efter min Formening — jeg tror, det er rigtigt — ogsaa gaa i dette Spørgsmaal med Arbejdernes Krav vedrørende Overarbejdet; thi det trækker jo længe ud med de overenskomstmæssige Ændringer. Det er nu i dette Øjeblik, at Arbejdsløsheden hænger, og det er nu, der skal træffes Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden. Derfor maa Organisationerne, naar de ikke selv kan ordne deres Spørgsmaal, finde sig i, at Statsmagten paabyder Foranstaltninger til Fordel for dem, som uden egen Skyld er ude i Arbejdsløsheden.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, de er saa velkendte fra de tidligere Behandlinger, vi har haft. Jeg skal her blot gøre opmærksom paa de enkelte Ændringer, som findes i Lovforslaget i Aar. Man vil have bemærket, at det i § 1, Punkt a., nu udtrykkeligt er præciseret, at Loven ogsaa kommer til Anvendelse paa Overarbejde paa Gas- og Elektricitetsværker, og under Punkt b. at ogsaa Skærveknusning og Arbejde i Grusgrave omfattes af Loven. Det har formentlig hele Tiden været Forudsætningen, at Lovens Bestemmelser skulde være gældende for disse Virksomheder, men nu er de altsaa medtaget i Loven, og nu er al Tvivl udelukket. Under Punkt f. inddrages — og dette er nyt. — Hotel- og Restaura-